

Zagreb, 23. novembra.

Pod vrhom v sanatoriju zagrebške okrožne bolniške blagajne, kjer v lopah s prekrasnim razgledom leže bolniki, je bolj tiho, čeravno je tudi tukaj veselo razpoložen je dober gost. Živi se po prin-

po gozdnih potih križem krašem hodijo hrvatski kmetje v Zagreb in nazaj. V soboto zvečer se tropoma vračajo z dela v mestu in ni jim žal hoditi tri štiri ure čez goro v svoje vasi onostran Sijemena peš, da si prihranijo par dinarjev, ki bi jih izdali za železnico. Kdor sodi Hrvate samo po tistih bratah, ki jih najde po kavarnah in gostilnah zagrebških, ta se moti. Hrvatski kmet je v celoti trezen in varčen. Proti gospodi je zelo nezaupljiv, pa tudi ni čuda. Poglejte po Zagorju tiste silne gradiče in razvaline davnih gosposkih dvorov, — vse to je kmet v tlaki sezidal in postavil. Današnja hrvatska inteligenca se je v teh gradičih rodila ali pa izvirala od uradništva v mestu in ima malo vezi s kmetom. Radič je kmečki sin. Enajst jih je bilo in že v otroških letih se je navadil ciganiti, da se preživi. Zdaj cigani in vara na veliko, ali ket zna pred kmetom pljuniti na njegov način, mu kmet veruje. Radič sam živi gosposki in samo kadar gre med

Radić ne zamudi nobene priliko, da ne bi kmete ščeval proti gospodi. In to ščevanje, proti kateremu državna oblast do sedaj ni še nikdar energično nastopila, je rodilo že marsikak krvav sac. Kmet je verjel Radićevim besedam, ubil uradnika ali orožnika, pobežnil iz vojaštva in je kaznovan. Par sto let je še so že dobili Radićevi pristaši, mnoga kmetiška družina je zaradi njega za vedno uničena — a Radić igra pred svetom mirotvorca in razni bedaki iz Angleske in Nemčije prihajajo k njemu se klanjat, kakor so prej hodili v Rusijo k popu Rasputinu. Pa kakor je pop Rasputin grdo končal, tako bo tudi Radić. Očrača oči, Kristusa kliče za pričo za svoje mirotvorno bandero, a v istem stavku ščeva priproste ljudi na sovraštvo in zločine.

Hrvatski kmet je zbehan in naščevan. Gospod mu lahko pride z najbolj pošteno in koristno stvarjo — ne bo verjel. Slepo sovraži vse, kar je od gospode. Hrvatsko planinarsko društvo je Bog bi znal že kolikokrat zaznamovalo pota in steze po Sljemenu, pa kmetije v par tednih izskajo in zamažejo sleherni znak, — ker je od »gospode«. A hrvatska gospoda t. j. inteligenca živi skromno, kakor dandanes vsa duševna gospoda, med

V belih vasesh pod Sljemenom živi v skromnih kočah pridni hrvatski kmet. Ceravno je na pragu mesta, se vendar še vedno oblači po starem v svojo lepo trpežno platneno narodno nošo. Rad čuva svojat pa rabi za perilo najfinješe svilo! Rusin.e nekdane aristokratkinje, ki se pri nas z delom svojih rok preživljajo, se zgražajo nad potratu Radičeve družine. Radičeve dame so princete najfinješe svilo k Rusinjam z zahtevo, da se jim opremi za spodnje perilo z razkošnim ročnim vezanjem! — In se najede ljudje, ki Radiča primerjajo z Indijskim Ghandi em. Prav navaden parveniti, navaden bahač je ta hrvatski milotvorno-republikanski prerok.

Oblasti ga zasleduju. Iz Beograda je prišlo nekoliko posebno glasovitih detektivov in pravijo, tudi nekoliko komitov, ki bi najraje na svoj komitski način napravili konec Radićevski komediji. Povsod so ga iskali. Vendar se je domača zagrebska policija izkazala in pronašla, da je bil gospod Radić u Oslavslju. Od tam pa je izginil v zagrebsko oko-

Gospod Radčič promeniha v ženskih
kikljah pod Sijemenom in piše v republi-
kanski »Selščki Dom« o indijcih o tam-
buraskem zboru, ki ga bo po volitvah
poslal glasovitemu indijskemu preroku
Ghandiju. Mogoče se misli sam udeležiti
te tamburaske ekspedicije pa se je zato
obrnil in preoblekel ter se vezba za mi-
kavno tamburasčo šeflo. — Ali pa se
boji, junak kolikor ga je, teh preklicanih
komitov, ki nimajo nič respekta pred
njegovim republikanskim
veličanstvom.

Lep pozdrav
od kranjskega Janeza,
zdaj na počitnicah v podsljemenski
Radičevi republiki.

Poravnajte pravočasno naročnino za „JUTRO“!

in Tedi, dva neugna
leželi Cirimurcev. P
Din, velja v tej dobi
Din, s poštnino 106
Naroča se v knjigarn
ne zadruga v
Bernova ulica

ljubljeni
t. 54

v vsaki množini
dobavlja
JOSIP SVETIČ
LIUBLJANA
Realska cesta 3.

minut. Pogreb se bo vršil v četrtek, 28. t. m.
v Vuhredu.
Zapušil nas je v mladosti 2 1/2 leta.
Vuhred. 25. novembra 1924.
Franjo Jecelič in **Jelica**, roj. **Sušin**,
starši — **Valdi**, **Mitka** in **Danton**, sestre
Brez posebnega obvestila

